ἀπόσημα τῆς σελήνης ὅα, τὸ μέγιστον πγ· τὸ ἄρα μέσον οζ.
Τὰ δὲ προκείμενα ἀποδείξας, ἐν τῷ τέλει τῆς βιβλίου φησὶν, ἐν μὲν τοῖς τῶν διωλεγμάτων μέχρι τοῦτων ἡμῖν ἀποδεδεῖχθαι, μὴ μέντοι διαλάβης ἤδη κατὰ πᾶν διευκρινηθῆναι τὸν περὶ τῆς τῆς σελήνης ἀποσήματος λόγον πολύ. λείπεται γὰρ τὸ ἐπιβλεφθὲν καὶ ἐν τούτοις, καθ' ὃν ἔλαττον ἀποδεδειχθήσεται τὸ τῆς σελήνης ἀπόσημα τῶν ἐπιδεδομένων, ὡς καὶ αὐτὸν ὁμολογεῖν μὴ πάνυ ἔχειν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῶν παραλλάξεων. εἶτα πάλιν αὐτὸς ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ μεγεθῶν καὶ ἀποσήμα-
των ἐκ πολλῶν ἀποδείκνυσιν, ὅτι οἵα ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τῆς γῆς ἐνὸς, τοιούτων ἐστὶ τὸ μὲν ἐλάχιστον ἀπόσημα τῆς σελήνης ξβ, τὸ δὲ μέσον ξς ι, τὸ δὲ τῆς ἡλίου ἀποσήμα ατλθ". δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὸ μέγιστον ἀπόσημα τῆς σελήνης οβ γι ἔσται. Hoc

" (Sicut. prius locus restituendus est, ut in libro legatur ἀπόσημα τῆς σελήνης ὅα. quo interiecto.)

est: Tantum Hipparchus ex parallaxibus in distantijs in Sole cruta con-
iectura assumptis constituit veram Lunæ distantiam demonstrare ve-
lisse proxime in dubio quo ad Solem ro, non solum quantam parallaxin
habeat Lunaem tiam in hoc quam habeat. Sic enim in dubitatione
hærens Hipparchus de Sole, non solum quantam parallaxin Lunæ tiam
in hoc quam haberet; præsupposuit in primo libro de magnitudinib.
et distantijs, veram ad Solis [illegible] distantiam puncti in stare esse. Et
interdum quidem in eclipsi Solis ab ipso adducta pluribus cum mini-
mam habere parallaxin, interdum maiorem. Circa quæ tam in di-stan-
tiarum Lunarium rationes discrepantes reddita sunt. Nam in primo
libro de magnitudinibus et distantijs assumit unum modi phenomenon,
eclipsin scilicet solarem in locis quidem circa Hellespontum exacte tra-
ctatum totalem factam adeo ut nihil de Sole appareret; In Alexan-
dria vero Ægypti quintum [illegible] quintis diametri deficientem.
Per hæc igitur prælibata demonstrat ille in illo primo libro, quod
qualis una est ea quæ ex centro terræ, talium quidem minima distan-
tia Lunæ 71, maxima vero 83; adeoq; media 77. Postea autem
hæc demonstravit, ait in sexto libri: in præsenti quidem negotio sa-
tis nobis ad hæc usq; nobis demonstratum est; ne vero statuas, per
ea ipsa manifestum dijudicatum ac definitam esse Lunaris distan-
tiæ rationem: Relinquitur enim aliqua considerationis ea in his, secundum
quam minor demonstrabitur distantia Lunaris, quam ea quam nunc
calculo minimus: ut adeo ipso fortasse, si non prorsus exacte ea
explorata quæ habentur de parallaxibus. Postea vero in se-
cundo libro de magnitudinib. et distantijs ex nobis demonstrat, quod
qualis ea, quæ ex centro terræ, est una, talium sit minima Lunæ distantia
ξβ, media vero ξζ part. 20 min.: Solis vero distantia ρκ: adeoq;
maxima Lunæ distantia [illegible] ρξ part. 40 min. Ex quibus
Pappi [illegible] nobis satis liquet, [illegible] Ptolemæum, non quod ipse de paralla-
xi dubitet, sed quod Hipparchus, ob incertos [illegible] dubitet, magnitudinem
mathematicæ adhuc existentem inspectatis [illegible] Ptolemæi magnitu-
dinem nullis [illegible] dum sua ostentatio contra meritum ipsius alienum ipsi

" non Ptolemæum hoc adhuc quod ipse "

Pappus
Nonus mi